

Przedpłata:
w ekspedycji 0,75 zł
na pocztę 0,88 zł
Oređownik Urzęd.
wychodzi
w sobotę.

Oređownik Urzędowy

Powiatu Leszczyńskiego.

Ogłoszenia
przyjmuje się
za opłatą 5 gr.
za wiersz mm.
4-linowy.

Administracja: „Drukarnia Leszczyńska“ Spółdzielnia z odp. ogr. w Lesznie, ul. Wolności nr. 20. — Telefon 61.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r.

O prawie łowieckim.

Art. 43. Nie wolno polować w odległości mniejszej niż sto metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych, jak również na cmentarzach.

Art. 44. Nie wolno polować na przelotne ptactwo łowne na wybrzeżu morskiem w pasie kilometrowej szerokości.

Art. 45. Zabrania się polować z chartami lub psami gończymi w obwodzie łowieckim mniejszym od dwu tysięcy hektarów.

Art. 46. Polowanie na łosie, byki, a w województwach lwowskim i stanisławowskim na jelenie-byki dopuszczalne jest jedynie w obwodach łowieckich o powierzchni conajmniej tysiąca hektarów. i

Art. 47. Nie wolno polować w czasie między zachodem a wschodem słońca. Wyjątek stanowi polowanie na słonki w czasie ciągu, na głuszcze i cietrzewie w czasie toku, na łosie i jelenie na rykowski, na kaczki na złotych i przelotach oraz na dziki, wilki, lisy i wydry na czatach.

Art. 48. Zabrania się polować na żubry, bobry, kozice, świstaki na samice i cielęta: łosia, jelenia, daniela na sarny kozy i kozłeta, na niedźwiedzice od niedźwiedziątek, na głuszcze kury, bażanty kury, czarne bociany oraz w województwach: pomorskiem, poznańskim, warszawskim, łódzkim, kieleckim, lubelskiem, krakowskim, lwowskim, tarnopolskim i stanisławowskim na cietrzewie kury.

Za cielęta: łosia, jelenia, daniela i kozłeta sarny uważa się młode zwierzęta tych gatunków w czasie do końca lutego następnego roku po ich urodzeniu.

Art. 49. Zabrania się polować w czasie niżej oznaczonym (czas ochronny) na zwierzęta następujące:

łosie-byki	w czasie od 15. grudnia do 31. sierpnia,
jelenie-byki, danielerogacze	" " od 1. listopada do 31. sierpnia
sarny-kozy	
w województwach pomorskim i poznańskim	" " od 1. stycznia do 15. maja,
w województwach zaś pozostałych	" " od 1. lutego do 20. kwietnia
zające-szaraki	
w województwach pomorskim i poznańskim	" " od 15. stycznia do 30. września,
w województwach zaś pozostałych	" " od 1. lutego do 30. września
zające-bielaki	" " od 15. lutego do 31. października

borsuki	w czasie od 1. grudnia do 31. sierpnia
wiewiórki	" " od 1. marca do 31. października
głuszcze-koguty	" " od 15. maja do 15. marca,
cietrzewie-koguty	" " od 1. czerwca do 15. sierpnia,
cietrzewie kury	
w województwach wileńskim i nowogrodzkim, białostock., poleskim i wołyńsk.	" " od 15. września do 15. sierpnia,
jarząbki	" " od 1. lutego do 15. sierpnia,
pardwy	" " od 1. lutego do 15. sierpnia,
bażanty-koguty	" " od 1. lutego do 31. sierpnia,
kuropatwy	
w województwach wileńskim, nowogrodz. białostock., polesk i wołyńsk.	" " od 1. listopada do 31. sierpnia,
w województwach zaś pozostałych	" " od 1. grudnia do 31. sierpnia
przepiórki	" " od przylotu do 31. sierpnia,
słonki	" " od 15. maja do 15. sierpnia,
bataljony	" " od 1. czerwca do 10. lipca,
dzikie kaczory	" " od 1. czerwca do 10. lipca,
dzikie kaczki (samice i młode, oraz inne ptact. wodne i błotne	" " od 1. marca do 10. lipca,
dzikie łabędzie i dzikie gęsi	" " od 15. maja do 31. lipca,
dropie dropie-kamionki (strefety), dzikie gołębie drozdy, kwiczoły paszk.	" " od 1. lutego do 15. sierpnia,
ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi-gołębiarzy, krogulców, wron i srok	" " od 1. lutego do 15. sierpnia.

Art. 50. Przez cały rok wolno polować na: wilki, wydry, kuny domowe kamionki, tchórze, gronostaje, łasice, króliki, jastrzębie, gołębiarzy, krogółce, sroki i wrony oraz podbierać jaja, wybierać pisklęta i niszczyć gniazda wymienionych ptaków.

Zwierzęta wymienione w ustępie poprzednim może zabijać i chwycić każdy na własnym gruncie w obrębie swojej zagrody i w bezpośrednim jej sąsiedztwie aż do stu metrów odległości od zabudowań.

Art. 51. Rada Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa może wprowadzić w drodze rozporządzenia czas ochronny dla dzików.

Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzenia na oznaczony w nim okres czasu na obszarze całego Państwa lub jego części:

- a) rozszerzać czas ochronny dla zwierząt wymienionych w art. 49;
- b) zabraniać całkowicie polowania na niektórych ze zwierząt wymienionych w art. 49;
- c) zezwalać na polowanie na zwierzęta wymienione w art. 48, z wyjątkiem żubra i bobra;
- d) zezwalać na używanie środków zakazanych artykułem 41, w celu zwalczania zwierząt wymienionych w art. 50;
- e) wprowadzać czas ochronny dla niedźwiedzi, rysi i żbików, lisów, kun leśnych (tumaków), norek i orłów.

Nadto Minister Rolnictwa może:

- a) w drodze rozporządzenia wprowadzać czas ochronny dla zwierząt uznanych na podstawie ustępu ostatniego art. 1, za zwierzęta łowne;
- b) zezwalać na odstrzał zwierząt wymienionych w art. 49, albo ich łowienie środkami nieraniącymi w każdym czasie dla celów naukowych lub hodowlanych.

Uprawnienia zawarte w punktach a), d) i e) ustępu drugiego oraz w odniesieniu do sarnków uprawianie zawarte w punkcie c) tegoż ustępu Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzenia przekazywać wojewodom.

Art. 52. Wojewoda ogłasza corocznie w grudniu w dzienniku urzędowym wykaz czasów ochronnych obowiązujących w roku następnym.

Art. 53. Po upływie dziesięciu dni od rozpoczęcia czasu ochronnego, przedawanie, przewożenie i przenoszenie objętej ochroną zwierzyny oraz świeżych skór tej zwierzyny, jak również podawanie takiej zwierzyny w jadłodajniach jest zabronione.

Wyjątkowo można przewozić lub przetransportować zwierzynę z zwierzyńców i bażantarni, jeżeli się ma pisemne zaświadczenie ich właściciela, że zwierzyna stamtąd pochodzi i w zaświadczeniu wskazano miejsce jej przeznaczenia.

5. O prowadzeniu nowych gatunków zwierzyny.

Art. 54. Wprowadzanie w celu hodowli nowych gatunków zwierzyny wymaga zezwolenia Ministerstwa Rolnictwa.

Rozdział IV.

O wynagrodzeniu szkód łowieckich i o ochronie od tych szkód.

1. O wynagrodzeniu szkód wyrządzonych przez zwierzynę i szkód czynionych podczas polowania.

Art. 55. Szkody wyrządzane w uprawach i plonach rolnych przez dziki, danielę i sarny, obowiązany jest wynagrodzić właściciel obwodu łowieckiego, w którym zwierzyna wyrządzająca szkodę ma przypuszczalnie swoją ostoję, lub dzierżawca, jeżeli polowanie w obwodzie łowieckim jest wypuszczone w dzierżawę.

Jeżeli zwierzyna wyrządzająca szkodę ma przypuszczalnie swoją ostoję w kilku obwodach łowieckich, właściciele (dzierżawcy) tych obwodów odpowiadają solidarnie.

Art. 56. Jeżeli zwierzęta wymienione w artykule poprzednim wyrządzające szkodę w uprawach i plonach rolnych mają swoją ostoję na gruntach nie wchodzących do obwodu łowieckiego, obowiązek wynagrodzenia szkody ciąży na właścicielach tych gruntów na zasadach art. 55.

Art. 57. Uprawniony do polowania ma obowiązek wynagrodzenia szkód uczynionych przy wykony-

waniu polowania przez niego samego, przez jego gości, służbę i najemników.

Art. 58. Jeżeli poszkodowany chce wynagrodzenia szkody dochodzić, winien w ciągu dni trzech po jej dostrzeżeniu żądanie wynagrodzenia zgłosić obowiązującemu do wynagrodzenia oraz wójtowi (naczelnikowi, sołtysowi) gminy, w której granicach leży grunt z wyrządzoną w uprawach i plonach rolnych szkodą.

Art. 59. Wójt, otrzymawszy zgłoszenie, winien przed upływem następnych trzech dni wdrożyć postępowanie ugodowe, wzywając strony do urzędu gminnego na dzień następny i skłaniać je do zawarcia ugody. Jeżeli ugoda w dniu tym lub w ciągu dalszych trzech dni zawarta nie zostanie, wójt stwierdzi bezskuteczność postępowania ugodowego i przekaze natychmiast sprawę przewodniczącemu sądu rozjemczego do spraw o wynagrodzenie szkód łowieckich.

Art. 60. Sąd rozjemczy do spraw o wynagrodzenie szkód łowieckich składa się z przewodniczącego oraz z dwóch członków wybranych po jednym przez każdą stronę.

Przewodniczącego sądu rozjemczego oraz niezbędną ilość zastępców przewodniczącego w miarę potrzeby dla każdej gminy mianuje na lat trzy starosta na wniosek wydziału powiatowego. Przewodniczący sądu rozjemczego i jego zastępcy winni być zaprzysiężeni przez starostę według roty przewidzianej w przepisach obowiązujących dla sędziów.

Zastępcy pełnią obowiązki przewodniczącego kolejno, gdy przewodniczący z ważnych przyczyn obowiązków swoich wykonać nie może.

Art. 61. Po otrzymaniu sprawy o wynagrodzenie szkody łowieckiej przewodniczący sądu rozjemczego wzywa obie strony do wyznaczenia w ciągu 3 dni po jednym przedstawicielu i zawiadamia zarazem o miejscu i czasie pierwszego zebrania sądu rozjemczego.

Jeżeli strona nie wyznaczy przedstawiciela lub ten się nie zgłosi, wyznaczy go przewodniczący.

Art. 62. Sąd rozjemczy niezwłocznie po pierwszym zebraniu się przeprowadzi zbadanie szkody na miejscu.

O czasie badania przewodniczący zawiadomi strony tak wcześnie, aby mogły być przy badaniu obecne.

Art. 63. Sąd rozjemczy przed wydaniem orzeczenia skłania strony do zawarcia ugody, jeżeli zaś ugoda nie nastąpi orzeka według sumienia o istnieniu i rozmiarach szkody oraz o wysokości należnego wynagrodzenia. Sąd rozjemczy może przesłuchiwać świadków i biegłych bez przysięgi.

Gdy sąd rozjemczy uzna, iż przed nadejściem pory zbioru plonów nie można określić wysokości wynagrodzenia lub gdy którakolwiek ze stron domagać się będzie ustalenia tej wysokości dopiero z nadejściem pory powyższej, orzeczenie zapada jedynie co do istnienia i rozmiarów szkody, co zaś do wysokości szkody i należnego wynagrodzenia zostaje odłożone do nadejścia pory zbioru plonów.

Art. 64. Przewodniczący sądu rozjemczego lub jego czynny w sprawie zastępca nie może pozostawać do stron lub ich przedstawicieli w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa aż do czwartego stopnia włącznie, przelóżenia lub zależności, albo też być współnikiem przedsiębiorstwa lub gospodarstwa prywatnego jednej ze stron. Przewodniczący lub jego czynny w sprawie zastępca obowiązany jest z urzędu badać, czy przeszkoda powyższa nie zachodzi i w razie jej dostrzeżenia oddać przewodnictwo następnemu z kolei zastępcy, co do którego przeszkoda nie zachodzi.

Jeżeli przewodniczący lub jego czynny w sprawie zastępca z powodu przeszkody powyższej sam się nie wyłączy, może być wyłączony przez stronę.

Art. 65. Orzeczenie sądu rozjemczego zawierać będzie postanowienia o kosztach postępowania

Do kosztów postępowania wliczać można jedynie wydatki gotówką poczynione przez przewodniczącego na powiadomienie stron, na przejazd do miejsca szkody i na materiały pisemne oraz poczynione przez sąd na opłacenie biegłych, jeżeli sąd ich zawezwał.

Art. 66. Jeżeli sąd rozjemczy nie stwierdził szkody i wynagrodzenia nie przyzna, koszty postępowania poniesie strona domagająca się wynagrodzenia szkody.

Jeżeli sąd rozjemczy przyzna wynagrodzenie wyższe od danego w postępowaniu ugodowym, koszty postępowania poniesie strona obowiązana do wynagrodzenia.

Jeżeli sąd rozjemczy przyzna wynagrodzenie równe lub mniejsze od danego w postępowaniu ugodowym, koszty postępowania poniesie strona uprawniona do wynagrodzenia lub strony obie wedle orzeczenia sądu zależnie od okoliczności sprawy.

Jeżeli na skutek wezwania sądu strony zawarły ugodę na rozprawie, koszty postępowania poniosą po połowie.

Art. 67. Orzeczenie sądu rozjemczego zapada większością głosów. W orzeczeniu należy podać imiona i nazwiska składu orzekającego, imiona i nazwiska stron, żądanie i dowody stron, rozstrzygnięcie sprawy i powody, którymi sąd się kierował. Orzeczenie ma być podpisane przez wszystkich członków sądu.

Jeżeli który z członków odmówi swego podpisu, wtedy pozostali czynią o tem wzmiankę na orzeczeniu, które będzie miało taką moc, jakgdyby zostało podpisane przez wszystkich.

Orzeczenie sądu rozjemczego winno być doręczone stronom w ciągu dni trzech od dnia jego wyroku.

Strona obowiązana do wynagrodzenia szkody ma w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wypłacić poszkodowanemu lub złożyć w urzędzie gminnym zasądzoną sumę wynagrodzenia szkody oraz w tymże terminie uiścić zasądzoną sumę kosztów postępowania.

Orzeczenie sądu rozjemczego ulega wykonaniu drodze sądowej w trybie przymusowego wykonania wyroków (stanowi tytuł egzekucyjny dla sądów).

Art. 68. Od orzeczenia sądu rozjemczego służy stronie odwołanie do sądu okręgowego jedynie w tym wypadku, gdy naruszone zostały przewidziane w artykułach 61 — 67 przepisy o postępowaniu. Odwołanie należy w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia sądu rozjemczego.

Art. 69. Jeżeli w ciągu dni czternastu od dnia ogłoszenia bezskutecznego postępowania ugodowego przed wojtem gminy sąd rozjemczy nie wyda orzeczenia, stronie poszkodowanej służy prawo udania się zwykłą drogą sądową.

2. O ochronie od szkód wyrządzonych przez zwierzę.

Art. 70. Każdy może zabezpieczać swe grunty przed wdzieraniem się zwierzyny czyniącej szkodę w uprawach i płonach rolnych, urządzenia jednak poczynione do tego celu na jego gruncie nie mają służyć do chwycenia tej zwierzyny.

W szczególności wolno każdemu odstraszać taką zwierzynę od swoich gruntów straszidłami, ogniami i innymi środkami.

Wskutek przewidzianej w artykule niniejszym ochrony od szkód zwierzę zraniło się lub zabiło,

uprawniony do polowania nie będzie mógł żądać odszkodowania.

Art. 71. Uprawniony do polowania może grunty leżące w obrębie obwodu łowieckiego ochraniać od szkód czynionych przez zwierzynę, wymienioną w art. 55. za pomocą ogrodzeń i innych środków, jednak w ten tylko sposób, ażeby środki te nie przeszkadzały posiadaczom gruntów w prowadzeniu gospodarstwa.

Art. 72. Jeżeli szkody wyrządzone przez wilki lub dziki przybierają poważne rozmiary, a właściciel lub dzierżawca polowania na obszarze, na którym zwierzyna ta ma swoją ostoję, nie przedsięwzięje skutecznych środków celem zapobieżenia szkodom, wojewoda może na skutek podania osób poszkodowanych lub z urzędu zarządzić obławę na koszt właściciela lub dzierżawcy polowania w celu przetrzebienia zwierząt powyższych. Osoby wykonywające obławę nie mogą zabijać zwierząt innych.

Osoby, które złożyły podanie o zarządzenie obławy, obowiązane są dostarczyć bezpłatnie naganiaczy.

Rozdział V.

O władzach i postępowaniu.

Art. 73. Opieka nad łowiectwem i nadzór nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia niniejszego i rozporządzeń na jego podstawie wydanych należą do Ministerstwa Rolnictwa, na obszarze województwa do wojewody i na obszarze powiatu do starosty.

Przez wyraz „starosta“ rozumieć należy powiatową władzę administracji ogólnej, a przez wyraz „wojewoda“ — wojewódzką władzę administracji ogólnej.

Funkcjonariusze państwowi obowiązani są powiadamiać niezwłocznie miejscowego starostę lub najbliższy posterunek policji o dostrzeżonych przez siebie w czasie pełnienia swych obowiązków przekroczeniach przepisów rozporządzenia niniejszego i rozporządzeń na jego podstawie wydanych.

Art. 74. O ile postanowienie władz w artykule poprzednim wymienionych nie jest w rozporządzeniu niniejszem określone, stosować należy obowiązujące przepisy ogólne o postępowaniu władz administracyjnych.

Rozdział VI.

Postanowienia karne.

Art. 75. Grzywną do pięćdziesięciu złotych karany będzie:

1. kto nie okaże karty łowieckiej na żądanie osoby mającej nadzór nad przestrzeganiem przepisów o polowaniu;

2. kto, wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego, poluje w odległości mniejszej niż sto metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych lub kto poluje podczas nabożeństwa w niedzielę lub uroczyste święto w odległości mniejszej od dwóch kilometrów od świątyni lub na cmentarzu;

3. kto ze strzelbą lub innymi narzędziami do łowienia zwierzyny bezprawnie chodzi po cudzych gruntach.

Art. 76. Grzywną do dwustu złotych lub arestem do czterech tygodni albo obiema temi karami łącznie karany będzie:

1. kto, wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego, poluje bez uzyskania karty łowieckiej;

2. kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje na gruntach niestanowiących obwodu łowieckiego;

3. kto poluje w cudzym obwodzie łowieckim bez zgody osoby uprawnionej do polowania;

4. kto wyda pisemne zezwolenie na polowanie w swoim obwodzie wbrew przepisowi ustępu drugiego art. 27;

5. kto poluje w czasie między zachodem a wschodem słońca wbrew postanowieniom art. 47;

6. kto poluje z chartami lub psami gończymi na obszarze mniejszym niż dwa tysiące hektarów;

7. kto poluje na przelotne ptactwo łowne na wybrzeżu morskiem w pasie kilometrowej szerokości;

8. kto podbiera jaja, wybiera pisklęta lub niszczy gniazda ptaków wymienionych w art. 51.

Art. 77. Grzywną do pięciuset złotych oraz aresztem do sześciu tygodni karany będzie:

1. kto poluje na łosie lub jelenie wbr. w postanowieniom art. 46.

2. kto poluje sposobami niedozwolonemi wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego;

3. kto poluje w czasie ochronnym wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego,

4. kto przekroczenia wymienione w punktach 1, 3 i 8 art. 76. popełnia zawodowo.

Art. 78. Kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje:

1. na żubra, karany będzie grzywną do pięciu tysięcy złotych oraz aresztem do sześciu miesięcy.

2. na samicę łosia, na bobra — lub kozicę, karany będzie grzywną do dwóch tysięcy pięciuset złotych oraz aresztem do sześciu miesięcy.

Art. 79. Kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje:

1. na świstaka, karany będzie grzywną do tysiąca złotych oraz aresztem do sześciu tygodni;

2. na inne zwierzę, wymienione w art. 48. karany będzie grzywną do pięciuset złotych oraz aresztem do sześciu tygodni.

Art. 80. Kto naruszy przepis art. 53. rozporządzenia niniejszego karany będzie grzywną do pięciuset złotych lub aresztem do sześciu tygodni, nadto zwierzyzna lub zwierzę jej skóry ulegną konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

Art. 81. W wypadku popełnienia przekroczeń wymienionych w artykułach 75 — 80 przez nieletnich do lat czternastu rodzice lub opiekunowie karani będą za niedozór grzywną do pięćdziesięciu złotych.

Art. 82. Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według swego uznania z tym ograniczeniem, iż kara aresztu nie może przekraczać w wypadku wymierzenia jej za przekroczenia przewidziane w art. 75, dni trzech, w art. 76, dwu tygodni, w artykułach 77 i 80 trzech tygodni.

W wypadku wymierzenia grzywny za przekroczenia przewidziane w art. 78. zmiana grzywny na areszt nastąpi zgodnie z przepisami zawartymi w ustawach karnych.

Art. 83. Obok kary wymierzonej za przekroczenia przewidziane w artykułach 77 i 79, należy orzec koniiskatę broń, zapomocą której dokonano przekroczenia, oraz zabronionych rozporządzeniem niniejszym narzędzi łowieckich bez względu na to, czy są one własnością skazanego czy też osoby innej.

Przepis ustępu pierwszego nie ma zastosowania do broni myśliwskiej, której właściciel posiada kartę łowiecką i pozwolenie na broń. Broń ta będzie konfiskowana jedynie w razie przekroczenia przewidzianego w punkcie trzecim art. 77. oraz w artykułach 78 i 79.

Art. 84. Zwierzyzna zabita lub złowiona bezprawnie w cudzym obwodzie łowieckim należy do właściciela lub dzierżawcy polowania, o ile nie ma zastosowania art. 80.

Niezależnie od tego właścicielowi lub dzierżawcy polowania za zwierzę bezprawnie zabite służy odškodowanie równające się trzykrotnej wartości zabitego zwierzęcia.

Zwierzyzna zabita lub złowiona bezprawnie na gruntach nie wchodzących w skład obwodu łowieckiego ulega konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

Art. 85. Jeżeli jeden z czynów karalnych, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, podpadnie pod surowszy przepis innych ustaw, należy według tych ustaw karę wymierzyć.

Art. 86. Do orzekania o czynach karalnych, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, z wyjątkiem czynów przewidzianych w artykule 78. powołany jest starosta.

(Dokonczenie nastąpi).

W sprawie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia pracowników umysłowych.

Zarząd Obwodowy Funduszu Bezrobocia w Poznaniu podaje do wiadomości 1928 r. nalaży deklarować i wpłacać wkładki z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia pracowników umysłowych do Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu ul. Seweryna Mielżyńskiego Nr. 2, gdzie można otrzymać niezbędne formularze i uzyskać wszelkie informacje w sprawie powyższej akcji.

Leszno, dnia 26. stycznia 1928 r.

STAROSTA:

Zenkeler.

L. dz. 697/28. -2.

Zapotrzebowanie robotników sezonowych w rolnictwie na sezon 1928 r.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Lesznie podaje p. p. pracodawcom w rolnictwie do wiadomości, że wobec większego zapotrzebowania robotników polskich do sezonowych robót rolnych do Niemiec, należy zapotrzebowanie takowych zgłaszać dość rychło do tut. Urzędu, **najpóźniej jednak do 15. lutego rb.** Po wyżej oznaczonym terminie, o ile zapotrzebowanie nie wystarczy dla ilości zgłoszonych robotników, wysłać się będzie takowych do pracy do Niemiec, uważając że zapotrzebowanie krajowe zostało pokryte.

Podając powyższe do wiadomości zainteresowanym, uprasza się o rychłe zgłaszanie zapotrzebowania robotników sezonowych. Przez opóźnianie zgłaszania zapotrzebowania przez pracodawców, nie chce P. U. P. P. krzywdzić robotników, którzy mogą uzyskać pracę w sezonie letnim w Niemczech.

Leszno, dnia 24. stycznia 1928 r.

Państw. Urząd Pośrednictwa Pracy w Lesznie.
L. dz. 354 1/28 W. P.

OGŁOSZENIE.

Zawiadamia się, że z dniem 16. stycznia 1928 r. Okręgowa Komisja Wyborcza Nr. 35 w Poznaniu zmieniła swój lokal urzędowy i mieści się obecnie przy ul. Wały Kościuszki Nr. 3 parter.

Ponadto komunikuje, że tut. Komisja posiada własny telefon nr. 51-65.

Poznań, dnia 16 stycznia 1928 r.

Dr. Wesper

Przewodniczący

Okręg. Komisji Wyborczej Nr. 35